

prima instanță: (Judecătoria Hîncești) T. Mereuța
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, N. Simciuc, E. Fistican

Î N C H E I E R E

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Roman-Ungureanu Inga, reprezentată de avocatul Antuan Anton,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roman-Ungureanu Inga împotriva lui Găină Rodion, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Hîncești cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Roman-Ungureanu Inga, reprezentată de avocatul Antuan Anton și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 27 noiembrie 2015.

c o n s t a t ă :

La 17 noiembrie 2014 Roman-Ungureanu Inga a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Găină Rodion, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Hîncești cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii Roman-Ungureanu Inga a menționat că la 10 iunie 2006 a înregistrat căsătoria cu Găină Rodion. Din căsătorie s-a născut copilul XXX.

La fel a menționat că prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 septembrie 2011 s-a dispus desfacerea căsătoriei încheiată cu Găină Rodion, determinarea domiciliului copilului minor, XXX, cu mama, precum și încasarea de la Găină Rodion a pensiei pentru întreținerea copilului minor, XXX în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și alte venituri, începînd cu 27 septembrie 2011 pînă la atingerea majoratului.

Reiterează că pîrîtul nu a manifestat grijă și nu și-a îndeplinit obligațiunile de tată față de copilul minor XXX, nu a contribuit și nici nu contribuie în nici un fel la educația copilului, nu comunică cu el.

Deasemenea, pîrîtul se eschivează de la exercitarea obligațiunilor părintești,

inclusiv de la achitarea pensiei de întreținere.

Astfel, prin încheierea executorului judecătoresc Botnaru Pavel din 06 octombrie 2014 s-a stabilit restanța la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor pentru o perioadă de 36 de luni și 9 zile, în sumă totală de 33.759 lei.

Roman-Ungureanu Inga solicită decăderea lui Găină Rodion din drepturile părintești asupra minorului XXX.

Prin hotărârea judecătoreiei Hîncești din 27 noiembrie 2015, acțiunea înaintată de Roman-Ungureanu Inga a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că argumentul principal invocat de Roman-Ungureanu Inga cu privire la decăderea lui Găină Rodion din drepturile părintești se întemeiază în special pe faptul că ultimul s-a eschivat de la executarea obligațiilor părintești, inclusiv s-a eschivat să participe material la întreținerea copilului.

În opinia instanței, în cadrul cercetării judecătorești nu și-a găsit confirmare faptul că Găină Rodion se eschivează cu rea voință de la plata pensiei pentru întreținerea copilului, deoarece acesta a achitat integral restanța la pensia pentru întreținerea copilului.

Astfel, instanța a concluzionat că eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești nu poate fi pusă la baza decăderii acestuia din drepturile părintești.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Roman-Ungureanu Inga, reprezentată de avocatul Antuan Anton și menținută hotărârea Judecătoreiei Hîncești din 27 noiembrie 2015.

La 04 iulie 2017, Roman-Ungureanu Inga, reprezentată de avocatul Antuan Anton, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Roman-Ungureanu Inga, în motivarea recursului a menționat că intimatul se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor părintești, astfel încît pe întreaga perioadă de 4 ani, acesta nu și-a vizitat niciodată copilul XXX, nu a comunicat cu el și nu a achitat nimic din suma pensiei pentru întreținere.

De asemenea, a menționat că intimatul a achitat o parte din datoria pensiei pentru întreținerea copilului minor, acumulată pe parcursul a 42 de luni doar pentru a evita aplicarea măsurilor de constrângere în cadrul procedurii de executare, fapt ce denotă o atitudine nedemnă manifestată prin eschivarea cu rea-credință de la achitarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Totodată, reiterează că în cererea de chemare în judecată nu a fost invocat doar un singur temei de decădere din drepturile părintești și anume eschivarea de la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor, dar și eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești.

Astfel, consideră că concluziile instanțelor de judecată contravin circumstanțelor pricinii, iar cauza a fost examinată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 22 februarie 2017, iar la

22 mai 2017, în adresa părților a fost expediată decizia motivată, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 04 iulie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Roman-Ungureanu Inga, reprezentată de avocatul Antuan Anton, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Roman-Ungureanu Inga, reprezentată de avocatul Antuan Anton.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari